

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 31. Continuatio disputationum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

Etus a Veritate procedere: & hoc est, quod nos probare volumus. Philosophum dein, qui responderet, a Græcis introductum rogabant Nuncii: Quis est ille Spiritus in hoc Joannis loco? Reposuit: Spiritus Sanctus. Et an non Veritas pro Jesu Christo hic accipitur? Veritas, inquiebat, duplicis est generis, propositionum complexarum altera, altera incomplexarum. Cum autem urgeretur, asseruit, hoc loco veritatem creatam intelligi, non Jesum Christum. Postea retexere dictum compulsus est ac fateri, quod Spiritus Sanctus sit Spiritus Jesu Christi. Quærebant Nuncii, cur ille dicatur Spiritus Filii Dei? Græci, cum deliberassent, respondebant: Quia est ejusdem cum Filio substantiæ. Ergo, inferebant Nuncii, cum Pater eandem cum Filio naturam habeat, etiam Spiritus Filii vocari debet, quod falsum est. Tum abierunt: nam media pene nox erat.

Sæcul. XIII.
A.C. 1234.

§. XXXI.

Continuatio disputationum.

Nuncii Dominica officio divino tradita, die Lunæ secundæ hebdomadis 23^{23. Januar.} Januarii mane palatium ingressi cum Græcis philosophis disceptare cæperant, cum Imperator objurganti similis dixit: *Deberetis quæstionis hujus veritatem simpliciter, sine philosophia, & sine syllogismis*

Sæcul. XIII. *mis ostendere: hæc disputandi ratio rixam*
 A.C. 1234. *tantum & contentiones excitat. Nuncii*
 reponerent: *Servum Domini, ut S. Pat.*

2. Tim. II. 24. *lus inquit: non oportet litigare: malum*
etiam veritatem simpliciter declarare. Sed

2. Cor. XII. *cum eodem Apostolo possumus dicere: Ec-*

II.

ctus sum insipiens: vos me cõgissis per
responsa vestra a solita simplicitate desle-
tere. Quæsimus heri e philosophis ve-
stris, cur Spiritus Sanctus Spiritus Filii
ab omni æternitate vocetur. Tres tantum
hujus rei rationes dari posse videntur: vel
quia est ejusdem substantiæ, ut Doctor ve-
ster respondit: vel quia Filius Spiritum
Sanctum in res creatas mittit: vel quia
Spiritus Sanctus ab illo procedit. Ratio

23. *Januar. nem primam confutavimus: secundam de-*
struimus dicendo, quod Spiritus Sanctus a
tota æternitate sit Spiritus Filii, nec ta-
men Filius illum a tota æternitate in res
creatas miserit. Superest proin tertia:
quia Spiritus Sanctus a Filio procedit.

Hanc rationem scriptam sibi dari vo-
 lentibus Græcis latine primum, dein Græ-
 ce rursus ita cupientibus tradidere. Po-
 stremo de ea deliberandi spatium poscen-
 tibus illum ipsum diem Lunæ ac poste-
 rum concesserunt. Sub hujus vesperum
 ad Patriarcham & congregatum ejus
 Clerum acciti, in longo ad opinionem
 suam responso, ut ille dicebat, sibi præ-
 lecto plura tum falsa, tum puerilia, rudi-
 culaque

diculaque audiere. Nec nisi post consul- Sæcul. XIII.
 tationem scriptum accipere statuerunt, A. C. 1234.
 non solatii sui causa sed Græcis pudorem
 incussuri. At isti Nuncios id parvi pen-
 dere videntes, *Recedite in nomine Domini,*
ajebant, & hoc scriptum vobis mox mitte-
mus. Cum abiissent, Græci plurima mu-
 tando, & multa addendo tantum tempo-
 ris consumpserunt, ut illis scriptum no-
 vum jam cubitum euntibus mitterent,
 qui proin ejus translationem in crastinum
 distulere.

Id laboris die Mercurii post sacrifi- 25. Jan.
 cium precesque horarias sibi sumentibus
 supervenit nonnemo a Patriarcha missus,
 qui ejus absentiam a proximo colloquio
 per in valetudinem excusaret. Sed a pran-
 dio Imperatoris jussu confessus apud Pa-
 triarcham factus. Ante omnia rogati a
 Græcis Nuncii, an scriptum legissent,
 nondum esse translatum, ut verum erat,
 dicebant: se tamen, ne tempus perde-
 rent, illud sibi prælegi cupere, ac respon-
 suros esse. Ergo scriptum longum, & con-
 tra Imperatoris inhibitionem vocibus Dia-
 lecticæ propriis, ac syllogismis plenum
 recitare quidam philosophorum cæpit,
 rigide ad hujus artis regulas exigentium,
 quod Nuncii simpliciter nec in forma ra-
 tiocinando protulerant.

Hos id scriptum strenue impugnan-
 tes, suos idem ægre tuentes videns Im-
 perator,

Sæcul. XIII.
A. C. 1234.

Conc. Eph.
p. 1. c. 26.
Sup. Lib.
XXV. §. 22.

25. Jan.

perator, *Omittamus hoc scriptum, ajebat, quod dissidia tantum parit! progrediamur, ac videamus in Patribus veritatem, quam asseritis.* Tum Nunciorum aliquis in libris Græcorum optime versatus, aperto S. Cyrillo nonum hujus anathema legit, quo damnatur, quisquis dixerit, Jesum Christum ad edenda miracula potentiam extraneam a Spiritu Sancto accepisse, cum dici deberet, illum per Spiritum sibi proprium ea patrasse. Et hoc anathema explicans S. Cyrillus asseverat, Spiritum Sanctum a Verbo & per substantiam in Verbo esse. *Jam vero, addebant Nuncii, una Persona divina non potest ab alia esse nisi per generationem, aut processionem. Spiritus Sanctus a Filio per generationem non venit: ergo per processionem.* De hoc argumento Græci etiamnum parumpel litigarunt: dimissus postea conventus.

§. XXXII.

Quæstio de Eucharistia differtur.

26. Jan.

Die Jovis 26 Januarii Nuncii negarunt se deinceps de puncto Spiritus Sancti disputare velle. *Si enim, inquebant, veritati manifestæ acquiescere non vultis, quid possumus vobis proponere amplius? Cum Imperator cras ex hac urbe sit abiturus, nunc eo præsentem de secunda disjunctionis vestra causa loquamur!* Itaque Græci tandem

ægre